⁊ cõponit̃ ex nõ ⁊ vnq̃. ⁊ non remanet de nõ niſi .n. Sȝ nuſq̃. i. in nullo loco cõponitur ex non ⁊ vſq̃. Vñ Heb. j. Nuſq̃ angelos apprehẽdit deus. Vñ nunq̃ ꝑtinet ad temp⁹. nuſq̃ v̓o ad locũ. Vñ q̃dã. Ad tempus nunq̃ ſȝ ꝑtinet ad loca nuſq̃. Similiter vnq̃ ꝑtinet ad tempus. vſq̃ vero ad locum.

Nuꝑ adũ. tꝑis. ⁊ d̓r a nouus. ⁊ tempore. q̃ſi nouiꝑ. i. recenti tempore. modo parũ ante hoc tempus.

Nuſpiam. adũ. loci. i. in nullo loco. ⁊ dicit̃ a nõ ⁊ vſpiam.

Nuſq̃. vide in nunq̃.

Nutatim. adũ. i. nutim. ⁊ ſignant̃. vł de nutu in nutũ. qñ q̃s ſempꝰ loquit̃ ꝑ nutus.

Nutanter. i. dubitanter.

De O

O diuerſas ꝓteſorationis efficit. Nã inť duȝ inťiectio eſt dolentis. vt O de⁹ in q̃nta miſeria. Interdũ admirãtis. vt O rem admirabilem. Interdũ optantis aduerbiuȝ. vt O mihi ꝓteriti referant̃ celit⁹ anni. Exhortantis q̃ȝ. vt O fugite ⁊c̃. Vñ i Grecismo d̓r. O ſtupet. o dubitat. vocat idignat̃ adoptat. Clamat conquerit̃ velut exemplis reperit̃. Vł ſic. O dolet. o clamat. vocitat mirat̃. ⁊ optat. O dedignat̃ ſe noiat vt ꝑ. (hibet̃.

Ob ꝓpoſitio his lr̃is ſequẽtib⁹ mutat. b. in illas. ſ. c. vt Occido. f. vt Offero. g. vt Ogganio. p. vt Oppono. Qñq̃ ſubtrahit̃ b. vt Operio. Si aũt ſequat̃ m. ſubtrahit̃ b. vt Omitto. vel mutat̃ in. m. vt Ommitto. Qñq̃ tñ intercipit. s. cuȝ dictione incipiẽte a. c. vt Obſcurus. Vñ quidam. Cur fert grex pomũ nunc ob mutat̃ in illas.

Obnixe. i. intẽte vel humiliter. vel multũ.

Ocius. adũ. i. velocius. celeriter. ſtatim.

Octies. adũ. i. octo vicibus.

Offatim. adũ. i. ꝑticulatim.

Officioſe. i. ſedule.

Olim. aliq̃ñ ꝓteritũ ſig̃t. i. quondam antea Aliq̃ñ olim ⁊ de ꝓterito ⁊ de futuro d̓r ſic̃ aliq̃ñ. qñ vnq̃ ſm Pap̃.

Ominoſe. adũ. i. fortunate.

Omnino. adũ. intentiuũ. i. penit⁹. Et ꝓdu. penł. ſm cõem vſum.

Opido. aduer. i. valde.

Opime. i. abundant̃. affluenter.

Optate. adũ. ꝓ q̃ inuenit̃ optato. i. deſideranter vel eleganter.

Opitulanter. i. auxiliant̃. Opitulatim idẽ.

Opulent̃ vł opulẽte. tius. ſime. i. abundãt̃.

Orſũ. adũ. loci. i. in hãc ꝑtẽ. Iñ deorſum.

O ſi vna dictio aduerbiũ optandi. i. vtinaȝ vel vocãdi. Vñ Symeon. O ſi me h̓ inueniret illa natiuitas.

Oſſim vel oſſatim. adũ. i. oſſa frangẽdo vel ꝑ oſſa. i. de oſſe in os.

Oſtenſim. i. aꝑte.

Ouanter ⁊ ouatim. adũ. i. gaudenter.

De P

Palã. adũ. q̃litat̃. i. aꝑte. manifeſte. et d̓r a palo. las. Vñ Ioh. xviij. Ego palã locut⁹ ſum mundo. Et cõponit̃ cũ in. ⁊ d̓r ipalaȝ. i. in apto. Põt etiã palã eẽ ꝓpoſitio qñ regit caſum. vt Palã illo h̓ feci. i. coram illo. Et cor. ꝑmã. Sȝ palo. las. eã ꝓd. Vñ Lucanus in. vij. Principes fecere palam ciuilia bella. Sed de vltima ſyllaba querit̃ an debeat acui. Et dicunt quidã ꝙ ſic. ad differentiã hui⁹ acti palã. de pala. le. palam. Alij dicũt ꝙ non ⁊ melius. q̓ hmõi aduerbia i am deſinẽtia. deꝓmunt̃ in fine. vt multifariam. ꝓperam.

Palanter. i. manifeſte. vel vagant̃. Vel palanter. i. icõpoſite. vł diſpſe. adũ. q̃litatis.

Pape interiectio ẽ admirantis. Vñ. Cedit papa pape. nõ cedunt munera pape. Accipe tolle cape. ſunt v̓ba placẽtia pape.

Palin. i. iterum.

Panegyrice. i. laudant̃. laudabiliter.

Parenetice. i. interpoſitorie.

Pariter. adũ. ſilitudinis. i. ſimul.

Para. ꝓpoſitio greca. i. iuxta. vel apud. vł re. vel ꝓter. vel trans.

Partim. adũ. i. diuiſim.

Particulatim. i. diuiſim. vel ꝑ ꝑticulas.

Parũ. i. modicũ. Et ꝯponit̃ cũ ꝑ. vt Parũper. i. valde parũ. Inuenit̃ etiã paruante. ſȝ potius ſunt due ꝑtes.

Paſſim. adũ. i. vbiq̃ vł gradatim. vł lenit̃

Paulatiȝ. adũ. i. ſenſim. ꝑticulati. pedetentim. minuatim.

Pauliſꝑ. i. parũꝑ vel modicũ.

Paulominus. qñq̃ eſt vna dictio. i. fere. vt ibi. Paulominus ꝯſũmauerũt me in terra Qñq̃ ẽ oro ſiue due dictiones. vt ibi Minuiſti eum paulo min⁹ ab angelis. i. minui modico. Unde i grecismo dicitur. Si paulominus eſt oratio comparat inde. Eſto fere ſi dictio ſit paulominus vna. Iteȝ nota ꝙ paulo non debet acui in fine in paulo minus qñ ſunt due ꝑtes. Item paulo prius due ꝑtes ſunt. Iteȝ paulo cõponit̃ paulo

poſt.paulo ante. vł potiꝰ ſunt duę ꝑtes poſite ꝓ vna. Itē paululū ⁊ paulum ⁊ paulo ſunt noīa. licet aliqñ ponant̃ aduerbialit̃.

Pauxillatim.aduerbiū.i.parū.

Peculiariter aduerbiū.i.ꝓprie. familiarit̃

Pedetentim.i.ſenſim.ſubtiliter. gradatim caute.cunctant̃.q̄ſi pede tentans. ſm Papiā. Vñ Hieronymꝰ in ep̄la ad Paulinū. viij. Caute.i.pedetentim tuas poſſeſſiūculas vendideris.

Pellaciter.adū.i.doloſe.fruduleut̃.fallaciter. ⁊ dr̄ a pellax.

Pene.adū.remiſſiuū ē.i.fere.

Penes ꝑpoſitio.i.apd̄.iuxta.ꝓpe. Et cor. pe. Vñ Oratiꝰ in poetria. Quē penes arbitriū ius ē ⁊ norma loquēdi. Sȝ h penes nis.i.virile mēbrū. Et ꝓd.pe. Vñ. Te ſūt damna penes damnat̃ ſi tibi penes.

Penitus.adū.intentiuū.i.oīno.ex toto.

Penſiliter.adū.i.leuiter.

Per ꝑpoſitio aliqñ ꝓuat. vt Perfidus.i.q̄ nō habet fidem. Itē iurat vel adiurationē ſig̃t. vt Per deū iuro. Itē per dicit cauſaȝ vt Per ſtudiū fit hō ſapiēs. ⁊ ꝑ ꝟtutē laudabilis.i.cauſa ſtudij.cā ꝟtutis. Iteȝ ſig̃t locū. vt Per italiā trāſiui. Et in Lucano. Bella ꝑ emachios pluſq̄ȝ ciuilia campos. Item ſig̃t tempus. vt Per diē lego. Item auget. vt Perpulcer.i. valde pulcer.

Peregre.adū.i.ad ꝑegrinandū. Vñ in euāgelio. Hō q̄dā ꝑegre ꝓfectus ē. Et ſig̃t de loco.ꝑ locū. ⁊ in loco. Vñ dic̃ Priſtianꝰ in xv. Peregre cōe adū. vt Peregre ſū. peregre abeo.ꝑegre aduenio. ꝑegre tranſeo. Et nō debet acui in fine.

Peremptе.ꝑēptorie.adū.i.cito ſine mora.

Perendie.adū.t̃pis. ⁊ dr̄ a ꝑempta ⁊ vna ⁊ die. q̄i ꝑempta vna die.ſ.iſta.i.in ſero. vel cras.qđ nō credimꝰ.imo ꝑendie.i.pꝰ cras ſic em̄ ꝓcedimꝰ hodie.cras ꝑendie.poſtridie. Et dr̄ ꝑendie.q̄ſi ꝑempta vna die. qđ nō pōt dici de hodierna die. cū de ea nō reſtat ſpaciū vniꝰ diei. Sic ergo de craſtina intelligit̃. Eſt g̊ ꝑendie idem qđ poſt cras Vñ Plautꝰ. Quę cras veniet perendie foras efferet̃ ſoror. Vñ.j. Reg.xx. Dñe deꝰ iſrael ſi inueſtigauero ſniam patr mei craſtino vel perendie.

Perennit̃.adū.i.iugit̃.ꝑpetue.eternaliter.

Perfunctorie.adū.i.inaniter. imaginarie. trāſitorie.leuiter.

Peri.i.circū. vel de. ⁊ acuit̃ in fine.

Perinde.i.talit̃.adū.ſilitudinis vel q̄litat̃ ⁊ dr̄ a per. ⁊ inde.

Perite.tius.ſime.adū.i.docte.prudēter

Perpere.adū.q̄litatis.i.ꝑuerſe.male. praue.nō recte. Pro q̄ ſępe ponit̃ ꝑperam.qđ nō debet acui in fine. ſicut nec multifariaȝ nec palā. Vñ.j.Cor.xiij. Nō agit ꝑperaȝ

Perpetim.adū.i.ꝓlixe.ꝑpetue.ꝯtinue.

Perpetue.adū.i.eternaliter.

Perſępe.i.ſępiſſime ſępe.ſȝ Pap̄. ⁊ ꝓd.ſe

Perſpectim.adū.i.viſibilit̃. vel clare. Et ꝑſpicue. ⁊ ꝑſpicabilit̃ adū.idē.

Peſſum.adū.loci.i.ſub pedibus. ⁊ dr̄ a pes vel peſſum.i.deorſum. ⁊ ꝑceps.

Pictin.adū.i.pingendo coloratim.

Plerūq̄ȝ.i.aliqñ.frequent̃.aſſidue.

Pigre.i.deſidioſe.tarde.tedioſe.

Pompatice.i.ſuꝑbe.laſciue. Pōpoſe idē.

Pone.adū.loci.i.retro. vł iuxta. pꝰ tergū. Vñ Staciꝰ Achilleidos. Pone natāt delentq̄ȝ pedē veſtigia cauda. Et acuit̃ vltia ad differentiam verbi pone.quod circūflectit ꝓmā.

Porro.adū.ordinis.i.ꝯſequenter. Porro etiā dr̄ certe. vel valde. vel longe. vel ſed. vel vtiq̄ȝ.

Poſt.adū.loci.licet qñq̄ȝ ponat̃ in vi t̃pis. Et cōꝑat̃ poſt.poſterior poſtremꝰ. Poſt cōponit̃. vt poſtq̄ȝ. Itē poſtheri.i.hodie. Itē poſtridie.i.poſt tres dies. Poſtꝓdie. .i.hodie. Itē ⁊ cū q̄buſdā alijs. ſm Hug. Et ſig̃t tria poſt.ſ.t̃ps. vt Poſt annum venias ad me. Item locuȝ. vt Iſte latet poſt montem. Item ordinē. vt Poſt ſapientiā diuitię quęrēdę ſunt. Nā melius ē philoſophari q̄ȝ ditari.niſi forte indigenti. Vñ Hic tria poſt portat.quę ſunt t̃ps.locus. ⁊ ordo. Et eſt poſt prępoſitio potius qñ regit caſum.

Poſtea.adū.t̃pis vel ordinis.i.deinde. Et cōponit̃ poſteaq̄ȝ.i.poſtq̄ȝ. Et poſtea loci .i.poſt illū locū. vel poſt illud t̃ps.

Poſthac.q̄dā vocū irregular ꝯgeries.ſeu aggregatio videt̃ eſſe.fungēs loco vniꝰ dictionis.i.poſt. Vñ Heb.iiij. Nunq̄ȝ d alia loqueret̃ poſthac die. Vel ſit ibi hac ſyllabica adiectio.

Poſtpridie.i.altera die poſt tertiā dieȝ. ſm Pap̄. Vel ſm Hug. poſtpridie.i.hodie. ⁊ cōponit̃ a poſt. ⁊ pridie.

Poſtremo.i.ad vltimū.adū.t̃pis vł ordis. ⁊ ꝓd.ſtre. Poſtreme.ius.ſime.idē.

Poſtridie.i.poſt tres dies.a poſt ⁊ tris. et die. Et ꝓdu.e.

Prę ꝑpoſitio ponit̃ ꝓ ad. vt Illum ꝯtēpſi ꝑ me.i.ad compationē mei. Item ꝓ ab. vt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Prę amore hūc excludit foras. Itē ꝓ ſup
vt Prę cūtis laudo beatos.i.ſup. Itē pro
valde. vt Pręcelſus. Itez ꝑ ante. vt Prę
ſcio p̄dico. Itē p̄ inuenit᷑ aduerbialiter.

Precarie. aduerbiū.i. precabiliter. vel per
preces. Et pro eo ſepe inuenitur precario.
Unde Terentius in eunucho. Iam vel p̄
cario fac.tradas.

Pręcipue.aduerbiū.i.maxime.p̄ſertim.

Pręſertim.i.p̄cipue.aduerbiū teſte Priſti
ano. ⁊ d̄r a p̄ſertu.ſic̄ tractim a tractu. Pre
ſertu aūt ē ſupinū hui⁹ verbi p̄ſero.ris.qđ
ē ante vel p̄ alijs ſerere. Item p̄ſertim .i.p̄=
terea.ꝯiunctio cauſalis. Item p̄ſertim ma
xime.p̄me. Uñ dicit Pap̄. Pręſertim.pre
terea.p̄cipue.maxime p̄me.

Pręſto.adū.tpis vel loci.i.in p̄ſentia ſum.
quaſi ſto prę.

Pręter.i.abſq̄. Ponit᷑ etiā ꝓ iuxta.vl᷑ trāſ
vt p̄tereas.i.tranſeas.

Pręterea.aduerbiū ē. ⁊ d̄r a p̄ter adūbio.et
ea ꝓnomine.p̄poſitio em̄ ꝓnomini ſicut et
ꝓprio noi p appoſitionē ſolū iungit᷑. Ad=
uerbiū aūt potuit cū ꝓnomine cōponi. vt
Eccum ⁊ ellū.interea p̄terea. Et deſinit in
a ꝓductā p̄terea. Et ē p̄terea aduerbiū diſ
cretiuū.idē qđ p̄ter iſta q̄ dicta ſunt.

Pridem.adū.tpis. Et comparat᷑ pridē pri
or.p̄mus.

Pridie.adū.tpis.i.p̄mo vel p̄ori die. ⁊ d̄r a
p̄mus vl᷑ a p̄or ⁊ die. Et inde pridianus.na
nū. Et vt dicit Priſtian⁹ a noib⁹ q̄nte de=
clinationis compoſita ꝓducunt.e. vt p̄die
hodie.poſthodie.poſtridie. Et adiūgit᷑ p̄=
die more p̄poſitionis accuſatiuis. vt p̄die
kalendas ianuarij.pridie nonas.p̄die id⁹.
.i.a p̄ma die ante idus. Uñ.ij. Machab.
vlt. Pridie mardochei die.

Primitus.adū.ordinis.i.p̄mo vel in prin=
cipio. Et cor.mi.

Principaliter.i.p̄mo. ⁊ maxime.adū.

Principant᷑.i.imperioſe.adū.a p̄ncipor.

Prioꝛſum.adū.loci.i. verſus priorē partez
Et componitur a prior et orſum vel ver=
ſum.

Priuatim.aduerbiū diſcretiuū.i.ꝓprie ſin
gulatim.

Priſce.i.antiquę.longeuę.vetuſtę.

Pro.prepoſitio ſig̃t cauſam. vt pro te.id ē.
cauſa tui. Item p̄cium vt pro ſex ſolidis.
Item pro iuxta. vt Ille cantauit pro viri=
bus.i.iuxta vires. Itē pro prepoſitio grę=
ca.ſig̃t ante p̄poſitionē.

Procul.adū.loci.i.longe vel ꝓpe. ⁊ d̄r a ꝓ
vel pre ⁊ oculus. D̄r em̄ ꝓcul q̄ſi ꝓ vl᷑ ꝓpe
oculis. Sꝫ id qđ p̄ oculis ē p̄ōt eſſe longe.
vel p̄ōt eē ꝓpe. Et ideo d̄r aliq̄n ꝓcul lon
ge.aliquādo ꝓpe. Unde dicit᷑ ꝓcul.quaſi
porro ab oculis. vel quaſi ꝓpe oculos. ⁊ ē
etymologia.ſm̄ Hugͥ. Et vt dicit Pap̄.
Procul eminus lōge.interuallo. Procul
⁊ longe ⁊ prope dicit᷑. Procul nec nimtuꝫ
longe nec iuxta. Procul dubio.i. longe a
dubitatione.

Prohdolor.interiectio dolentis.cuꝫ aliq̇s
in dolore loquit᷑.ſicut vult Pap̄. Alij di=
cunt ꝙ prohdolor ſunt duę p̄tes. ⁊ duob⁹
accentib⁹ regendę. ⁊ proh eſt interiectio. ⁊
dolor ē nomen. Nā ſicut dicit Priſtianus
in q̇nto libro. vbi agit de figura cōpoſita.
Figura in omnibus p̄tib⁹ oratiōis inueni=
tur. excepta interiectione quę ſemper eſt fi
gurę ſimplicis.

Profecto.adū.affirmandi.id eſt.proculdu
bio. vtiq̄ pro facto ſcꝫ ꝙ habeas aduerbi=
um affirmādi.

Proinde.ꝯiunctio illatiua.i.igit᷑. Inueni=
tur tm̄ q̄nq̄ ꝓ aduerbio loci vel tpis. Et
apocopat᷑ q̄nq̄ ⁊ d̄r proin.pro proinde.et
acuitur antepenl᷑. ſicut alia compoſita ab
inde.

Prolixe.i.longe.extēſe.cumulate.copioſe.

Prompte.tius.tiſſime.adū.id ē. expedite.
velociter.

Prope.adū.loci.i.iuxta.ſec⁹. ⁊ d̄r a ꝓ. Et
compat᷑ ꝓpe ꝓpius ꝓxime.adū. Et cōpo
nit᷑ Deprope. Et cor.pro.

Propenſi⁹.adū.i.extenſi⁹.

Propere.adū.i.velociter.celerit᷑. ⁊ cor.pe.

Propt᷑.adū.loci.i.iuxta cōmin⁹. ⁊ d̄r a pro
Ponit᷑ etiā ꝓ ꝯiunctione cauſali. vt Pro
pter te factū ē hoc.

Propterea.i.idcirco.ideo.ꝯiūctio cauſal᷑.

Prohpudor.ē interiectio vitup̄antl vel do
lentis.cū aliq̇s pudorē.i.cōfuſionez alicui
adijcit. vt videt᷑ dicere Pap̄. Alij dicūt ꝙ
proh pudor ſunt duę p̄tes ⁊ duob⁹ accēti=
bus regendę ⁊ proh īteriectio ⁊ pudor no=
men.qꝛ interiectio cōponi nō p̄ōt. Ratio.
qꝛ ꝓpriū paſſionis ē deſtruere. ⁊ cū inter=
iectio deſignet affectionē paſſiōis. naturā
habet cōpoſitioni ꝯtrariā ⁊ ꝓpt᷑ h̄ conſue=
uit abſcondita voce ꝓferri. Cū g̊ d̄r proh=
pudor.prohdolor ſunt interiectiōes.expo
ne.i.loco interiectionū vident᷑ poni.

Prorſus.i.penit⁹.oīno. ꝓculdubio ꝓfecto

Proſeutice.i.humiliatice ⁊ deprecatorie ⁊
deprecatiue.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Protenus.adū.loci.⁊ ē cōpoſitū a ppe vel pcul ⁊ tenus.⁊ ſignt longe.vt dicat̄.pten⁹ q̄ſi pcul a tenus.i.pcul a ppe.Vn̄ Virgilius in.vij.enei.Tartareā intendit vocē q̄ ptenus oē Cōtremuit nemus.

Protinus.adū.tpis vel ordinis.i.cito.ſtatim.ꝯtinuo.vel ꝯſequēter.Et cor.pe.Vn̄ Ouidi⁹ in epi.Protinus abductis ſonuerunt pectora palmis.

Pubetenus.due ptes ſūt.i.vſq̄ ad pubertatis tempus.

Publicitus.adū.i.publice.⁊ d̄r a publicus Et cor.ci.

Pulſum.adū.a pello.lis.

De Q

Qua ē interrogatiuū p locū.vt Qua trāſiſti.Reſponſiua ei⁹.hac.illac.iſtac.

Qua de re.i.ppter quā rē.cur.q̄uo.q̄ rōne

Quadragies.adū.nūeri.i.q̄dragita vicib⁹

Qualiter.adū.interrogatiuū.

Quam.ē ꝯiūctio diſcretiua vel electiua.vt Diues eſſe volo q̄ paup.vel Bonū ē ſperare in dn̄o q̄ ſperare in pncipib⁹.Etiā ē aduerbiū ſilitudinis.vt Tā Plato q̄ Sortes legit.Etiā ē adū.compandi.vt Ille eſt maior q̄ ille.Et ē adū.q̄ntitatl.vt Iſte q̄ pōt legit.Et ſm hāc ſigtionē pōt quā⁹ deriuari a q̄.Et q̄ cōponit̄ p geminatiōez ⁊ dicitur q̄q̄.id eſt.q̄uis coniunctio aduerſatiua.

Quālibet.i.q̄uis.⁊ acuit̄ penl.Vn̄ Greg⁹ Multū reliq̄t q̄ q̄libet parū tm̄ deſeruit.

Quāobrē.aduer.interrogādi ſm Donatū.Et acuit̄ penl.ſm quoſdā ⁊ videt̄ eē q̄daz irregularis aggregatio dictionuz q̄ ponit̄ loco vni⁹ dictionis poti⁹ q̄ v̄a cōpoſitio.

Quāuis.i.q̄q̄ vel licet.tn̄.ꝯiūctio aduerſatiua.⁊ acuit̄ penl.

Quanā.i.i q̄ pte ſyllabice h̄z nā ſm Pap.

Quādiu.qn̄ ē vna ps acuit̄ penl.vide etiaz ſupra in diu.Et ē q̄diu.vſq̄ ad quē finem vel vſq̄ ad qd̄ tps ſm Pap.

Quādo deriuat̄ a q̄.⁊ ē aduer.tpis.Et eſt interrogatiuū.infinitiuz.relatiuū.Et cōponit̄ vel ſyllabicat̄.⁊ d̄r qn̄q̄ ⁊ qn̄cunq̄.⁊ quādoq̄dē.i.q̄r.Et cor.q̄.Itē ſiquando nequādo.aliq̄do.an̄penl.acuūt.Et nota q̄ qn̄ habet ſex compoſitiōes tm̄ ſm aliq̄s vt Siqn̄.nequādo.aliquando.qn̄q̄.quādoqn̄.qn̄cunq̄.Ex h̄ patet q̄ quādoq̄dez non eſt compoſitio vera.ſed ponit̄ aliquādo loco vnius partis.Et eſt potius q̄dam vocum congeries irregularis quā compoſitio.⁊ tūc accēuat̄.ac ſi eſſet vna dictō.vt Exemplo.de facili.de cętero.ex improuiſo.⁊ cetera ꝯſimilia.

Quāq̄.i.q̄uis.licz.Et nō q̄ q̄q̄ ⁊ ſilia habentia.m.ante.q.p.n.ſcribunt̄.

Quantiſper.i.quātū.vt Quātiſp valet res iſta.Tantiſper.

Quātotius.aduer.i.quāto ocius.velocius citi⁹.Et cōponit̄ a quāto ⁊ ocius adūbio.

Quāto minus.duę ptes ſunt ſicut ⁊ quāto magis.⁊ ita ſub duob⁹ accentib⁹ ſunt pferende.ſm Hugl.in libro de dubio accētu.

Qua ppter.i.q̄obrē.ppterea.q̄ pacto.

Quaſi.i.ſicuti.tanq̄.velut.Et ponit̄ q̄i aliqn̄ p ſilitudine.aliqn̄ p veritate.Pro ſilitudine.Vn̄ Paulus.Quaſi triſtes ſemp aūt gaudētes.Pro veritate vt in euāgelio Johānis.Vidimus gloriā ei⁹ gloriā quaſi vnigeniti a patre Aliquādo nihil differt vtrum p ſimilitudine an p veritate ponatur.vt Job.Quaſi impios pcuſſit eos i loco videntiū.Sed ibi.Sicut impius inimicus meus ⁊ aduerſarius me⁹ quaſi iniqu⁹ Sicut.⁊ quaſi vt vult Gregorius pro affirmatione potius q̄ pro ſimilitudine dictuz videtur.

Qua tenus.vide infra in quatin⁹.

Quater adū.nūeri.a q̄ttuor deriuat̄.⁊ ſcribit̄ p vnū.t.Et breuiat̄ q̄.Vn̄ Oratius in pma epl̄a.Me quater vndenos ſcias impleuiſſe decembris.Quattuor aūt nomen per duplex.t.ſcribit̄.

Quaternatim adū.i.p quaternos.⁊ dicit̄ a quaternus.

Quatinus pro vt eſt coniunctio cauſalis p i.ſcribit̄.⁊ deriuat̄ a qua.Pōt etiā eē coniunctio adiunctiua.Sed qua tenus per.e.ſunt duę ptes.⁊ acuit̄ te.Vn̄ i grecīſmo d̄r Dictio quatinus eſt oratio qua tenus eſto Dictio ſub media breuis eſt.oratio longa.Si fiat proſa breuiat tn̄ vtraq̄ metruz.Et nota q̄ vt.q̄ ⁊ quatin⁹.ꝯiunctiōes adinuicem in h̄ differūt.q̄r vt cauſam remotiorez Sed quatinus recipit cauſam ppinquiorem.Q̄ v̄o ptinet ad vtrūq̄.Vn̄ icōgrue d̄r.Volo quatinus legas.ſed bn̄ d̄r.Volo vt legas.q̄r voluntas longiſſima ē.⁊ nimium infinita.Poſt quatin⁹ ergo vel q̄ recte ſequit̄ hec ꝯiūctio.vt h̄ modo.Rogo voſ vt quatinus mihi veſtrū auxiliū impēdatl Vel ſic.Poſtulo q̄ mihi dignemini prouidere vt poſſim in ſtudio commorari.Sed non adeo bene dicit̄.Rogo vos vt bn̄ mihi faciatis qd̄ vel quatin⁹ poſſim in ſtudio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf